

Az I. Hazataláló tábor

Ha az ember útra kél, akkor - amennyiben szerencséje van - két utat is bejárhat. Az első az az útvonal, amelyet kitervezett, vagy kiterveztek a számára, a második út viszont egy szellemi-lelki ajándékokban való növekedés lehetősége. Mindazok a szerencsés diákok, és felnőttek, akik részt vehettek az I. Hazataláló táborban - amelyet a Bethlen Gábor Alapkezelő (vagyis a Magyar Kormány) és egyéb németországi források támogatásával a nagybecskereki Boldogasszony Iskolanővérek közössége szervezett -, mindkét utat bejárhatták.

A Boldogasszony Iskolanővérek ezzel a táborral szerettek volna megemlékezni alapításuk 160. évfordulójáról. Ebből az alkalomból egy igen gazdag tartalmú, hatnapos mozgótáborral lepték meg az anyaországi és a vajdasági diákokat, valamint kísérő tanáraikat. A mozgótáborban mintegy 120-an voltak. Az útvonal és a kísérőprogramok összeállítását egy többfős anyaországi és vajdasági csapat dolgozta ki, amely tavaly november vége óta tevékenykedett a sikeres megvalósítás érdekében. A fő koordinátor Koncz Györgyi, azaz Julianna nővér, a nagybecskereki Szathmáry Karolina Leánykollégium vezetője volt.

A táborba való gyülekezés szombaton, július 7-én, a törökkanizsai plébánián kezdődött. A helyiek szíves vendéglátását és az ismerkedési játékokat követően a tábor résztvevői az orosz-lámosi kereszt történetével, a magyarság keresztény gyökereivel, valamint a magyarságtudat fejlesztésével foglalkoztak. A diákok aznap este még Nagybecskerek nevezetességeivel is megismerkedtek. Másnap - egy lelki nap keretén belül - az életcél, küldetés, elhivatottság témáját, a kereszténynek és magyarnak lenni kérdéskörét beszélték át a fiatalok, miközben különböző műhelymunkákat is felkereshettek a középiskolás tanulók, az estét pedig misével zárták. Hétfőtől csütörtökig azután újra mozgásba lendült a tábor. A résztvevők először a zimonyi Hunyadi-tornyot, a belgrádi Krisztus Király katedrális és a nándorfehérvári várat tekintették meg. Mindenhol kiváló előadók ismertették a tudnivalókat, vagy segítették a szervezők munkáját (Faragó Tibor, Léphaft Pál, Micsik Béla, Molnár Rózsa, Németh Ferenc, Ternovác István stb., valamint a plébániák atyái és hívei). Este újabb műhelyek és táncház várta a fiatalokat. A keddi nap folyamán, egy dunai hajóút során a táborozók a Vaskapu-szoros magyar vonatkozású pontjait nézhették meg. Galambóc váránál egy ungarcska táncot lejtett a társaság, majd a hajón mise következett, végül pedig a Széchenyi-emléktáblánál koszorút helyeztek a vízre. Ezt a napot egy székelykevei vacsorával zárták a résztvevők. Szerdán a Tarcál-hegységben folytatódott a barátkozás és a magyar múlttal való ismerkedés, de a Hopovo kolostor megtekintésével a fiatalok bepillantást nyerhettek egy ortodox szerzetes mindennapjaiba is. Újvidéken, a Mária neve templomban a székvárosról szóló rövid történelmi összefoglaló meghallgatása után a mozgótábor résztvevői felkeresték a Csúrogon 1944-45-ben ártatlanul kivégzett magyar mártírok emlékművét, itt Teleki Júlia beszélt a megtorlásokról. Ezután a diákok megkoszorúzták az emlékművet. A záróest alkalmával egy aracsi mesét dolgoztak fel a leánykollégium munkatársai Toldi István kupuszinai mesemondó közreműködésével, majd egy rögtönzött játékkal a diákok is összegezték az élményeiket. Másnap délelőtt az utolsó nap, a búcsúzás napja is egy különleges helyszínen zajlott, az aracsi pusztatemplomnál, ahol a fiatalok jelképesen újjáépítették a templomot.

A búcsú pillanataiban az alább felsorolt nagyobb városok és környékéről, Budapestről, Debrecenből, Makóról, Szegedről, Zomborból, Szabadkáról, Óbecséről, Törökbecséről, Versecről, Topolyáról, Temerinből és Nagybecskerekéről érkező diákok és tanáraik, továbbá a velük tartó előadók számára hihetetlennek tűnt az idő ily gyors futása, elfolyása. Hat nap és több száz kilométer után a hit és a szeretet erői egy vidám közösséggé formálták a mozgótábor résztvevőit. A szemet gyönyörködtető látványosságok mellett azonban még egy ajándékot kaptak útravalóul a táborozók, egy felejthetetlenül gazdag lelki-szellemi utat is bejárhattak együtt, közösen, a szervezők önzetlen munkájának köszönhetően.

WILHELM József